

הפוליטיקה היא
חומר הגלם של חיינו
הציבוריים, היא שולטת
בכל משום שבסופו
של דבר הכול –
הנשגב והשפל, ובעיקר
הנשגב – חי ומת ברצונה
של הפוליטיקה. גם אם
אתם נהנים מתרבות
מתקדמת ומשגשגת, אם
הפוליטיקה שגויה, הכול
עלול לרדת לטמיון

כך הסביר **צ'רלס קראוטהמר** את הכרעתו
לקטוע קריירה מבטיחה כרופא פסיכיאטר ולעבור
לכתיבה פרשנית בעיתונות. בהירות הביטוי שלו,
כמו גם צלילותו המוסרית, חוש ההומור שלו לצד
חוש צדק מפותח, נאמנות לעקרונות לצד גמישות
מחשבתית - כל אלה הפכו אותו עד מהרה לאחד
הקולות החשובים בדורו.

לאורך כמעט ארבעה עשורים, מראשית נשיאותו
של רייגן עד פטירתו ב-2018, היה קראוטהמר
לנשא-דברן הבכיר של החירות, הדמוקרטיה,
החוקתיות, המתינות החברתית, צדקתה של
ישראל והמציאות היהודית. במקום תקינות
פוליטית תמצאו במאמריו המבריקים של
קראוטהמר אמת מידה חדשה-ישנה: יושר אנושי.

■ איך הפכה המשפחה הבורגנית לסטייה, ואיך הפכו
התבטאויות חסרות רגישות לפשעי מחשבה?

■ כיצד עוותו "זכויות האדם" עד שהפכו הצדקה למשטרי רשע?

■ האם יכולה ארה"ב למצוא שביל זהב בין השלטת
דמוקרטיה נלהבת בעולם לבין ריאליזם זהיר?

■ כיצד יכולים היהודים להתמודד עם שיח השנאה המתפשט באקדמיה?

צ'רלס קראוטהמר, 1950-2018, זוכה פרס פוליצר לשנת 1987, נולד למשפחה
יהודית-אמריקנית וגדל בקנדה. בצעירותו עבר לארצות הברית לצורך לימודי רפואה
ופסיכיאטריה. אף שהחל את דרכו במרכז-שמאל המפה הפוליטית אימץ קראוטהמר
בסופו של דבר השקפת עולם שמרנית מאמריו הופיעו דרך קבע ב**ניו ריפבליק**,
במגזין **טיים**, ולבסוף, מדי שבוע, לאורך שנים, ב**בושינגטון פוסט**. קראוטהמר שימש
גם חבר קבוע בפאנל Special Report, תוכנית הדגל החדשותית של פוקס ניוז.